توافق ایران و عربستان و چند نکته

حجت الاسلام دکتر خلیل عالمی

اختلاف ایران _ عربستان ایدئولوژیک و گسلی بزرگ است و در هیچ مقطعی از تاریخ انقلاب اسلامی ترمیم نشده است فقط در مقاطعی اقتضای منافع طرفین، از شدت و حدت آن کاسته است. امروز نیز از منظر واقع‌گرایانه، منافع راهبردی طرفین بر محور کاهش سطح تنش تامین‌پذیر است. پس این توافقنامه‌ها تاکتیکی و برای دوران گذار است و هرگز به نقطه راهبردی نخواهد رسید.

۱. توافق تهران _ ریاض در وهله اول برای هر دو طرف و در مراحل بعدی برای کشورهای منطقه بسیار حساس و مهم است. توافقی است که هر دو طرف از آن بهره‌مند می‌شوند. از نظر شرایط میدانی، سعودی‌ها در سال‌های اخیر خیلی تلاش کردند تا پای این توافق نیایند اما ادامه وضع موجود، فشارها را برای آن‌ها تحمل‌ناپذیر کرد. چیزی که محمد بن سلمان هرچند دیرهنگام ولی بالاخره به آن رسید.

۲. توافق ایران _ عربستان قطعاً شکستی جدی و مهم برای رژیم صهیونیستی است و تلاش‌های چند ساله

این رژیم در تعمیق شکاف منطقه‌ای را عملا کم‌اثر [نه خنثی] می‌کند. از این منظر، برنده اصلی، ایران و محور مقاومت هستند. این توافق بخصوص نتانیاهو را بیشتر تحت فشار قرار خواهد داد.

۳. اگر توافق کامل اجرا شود حتما تاثیر مستقیمِ مثبت و قابل توجه در بازار و سفره مردم خواهد گذاشت وگرنه از منظر اقتصادی، تاثیرات گسترده‌ای نخواهد گذاشت، از این رو نباید انتظار غیرواقعی اقتصادی از این توافق ایجاد شود. تاثیرات کوتاه‌مدت در بازار متوقع است. کاهش قیمت دلار و سرازیری درهم و ... در این معادله (توافقنامه) تعریف نمی‌شود.

۴. در یکی از بندهای توافقنامه سعودی‌ها متعهد شده‌اند که فتیله اینترنشنال را پایین بکشند.

۵. میانجیگری چینی‌ها و نتیجه حاصله [تا اینجا] یک شکست راهبردی برای آمریکایی‌هاست.